Stanowisko Zarządu Lubelskiej Izby Rolniczej w sprawie projektu zmiany ustawy Prawo wodne – strefy ochronne i analiza ryzyka z dnia 25 września 2019r.

Mając na uwadze dwuletni okres obowiązywania ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne oraz wynikające z jej stosowania konflikty interesów różnych grup społecznych związane z rodzajem prowadzonej działalności oraz koniecznością korzystania z zasobów wód podziemnych i powierzchniowych oraz mając na względzie zapisy i wymogi ustawy w zakresie stref ochronnych proponuje się następujące rozwiązanie prawne:

Obecny artykuł 133 ustęp 3 ustawy w brzmieniu:
„Strefę ochronną, o której mowa w ust. 2, ustanawia się na podstawie analizy ryzyka obejmującej ocenę zagrożeń zdrowotnych z uwzględnieniem czynników negatywnie wpływających na jakość ujmowanej wody, przeprowadzoną w oparciu o analizy hydrogeologiczne lub hydrologiczne oraz dokumentację hydrogeologiczną lub hydrologiczną, analizę identyfikacji źródeł zagrożenia wynikających ze sposobu zagospodarowania terenu, a także o wyniki badania jakości ujmowanej wody."

Proponuje się zmienić na:
„Strefę ochronną, o której mowa w ust. 2, ustanawia się na podstawie analizy ryzyka obejmującej ocenę zagrożeń zdrowotnych z uwzględnieniem czynników negatywnie wpływających na jakość ujmowanej wody, przeprowadzoną w oparciu o aktualną dokumentację hydrogeologiczną lub hydrologiczną zatwierdzoną decyzją właściwego organu geologicznego oraz analizę zidentyfikowanych źródeł zagrożenia wynikających ze sposobu zagospodarowania terenu i wyniki badania jakości ujmowanej wody."

Zmiana niniejsza jest konieczna w celu uniknięcia przygotowania analizy ryzyka w oparciu o subiektywne, często przygotowane na zlecenie właściciela ujęcia dokumenty, które mogą skutkować powstaniem stref ochronnych na terenach, na których nie będzie możliwa produkcja rolna zgodna nawet z zasadami dobrej praktyki rolnej oraz korzystanie z wód podziemnych przez producentów rolnych i inne podmioty gospodarcze. Ponadto dotychczasowe stosowanie ustawy pokazało, iż przedkładane analizy ryzyka są często merytorycznie sprzeczne z już zatwierdzonymi przez organy geologiczne (marszałków województw lub starostów) i będącymi w

obrocie prawnym dokumentacjami hydrogeologicznymi i hydrologicznymi. Oparcie analizy ryzyka na zatwierdzonym dokumencie, jakim jest dokumentacja hydrogeologiczna lub hydrologiczna sporządzona w oparciu o precyzyjne zapisy „Rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie dokumentacji hydrogeologicznej i dokumentacji geologiczno-inżynierskiej" oraz przeanalizowaniu sposobu zagospodarowania terenu pod kątem możliwości zanieczyszczenia wód i porównanie wyników badań jakości ujmowanej wody na przestrzeni lat związane z wykorzystaniem danego ujęcia pozwala na eliminację sporządzenia niewłaściwej oceny ryzyka, która może zawierać subiektywne zagrożenia dla jakości wód podziemnych.

Ponadto proponuje się wprowadzenie w art. 133 ustępu 7 w brzmieniu:
„Wojewoda przed przyjęciem analizy ryzyka może wystąpić o opinię dotyczącą treści powyższego dokumentu:
- właściwego organu geologicznego,
- wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska,
- państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego,
- wójta, burmistrza, prezydenta miasta,
- właściwej izby rolniczej.

Zapis niniejszy wprowadzi narzędzie prawne pozwalające wojewodom na właściwe rozstrzygnięcie merytoryczne w przypadku pojawienia się wątpliwości dotyczących treści zawartych w przedstawianych analizach ryzyka. Organy geologiczne zatwierdzające dokumentacje geologiczne są w stanie właściwie ocenić wpływ budowy geologicznej na przepływ wód i zanieczyszczeń oraz izolacyjność struktury geologicznej. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska posiada służby mogące wydać opinię w sprawie środowiskowych zagrożeń i ich wpływu na wody podziemne i powierzchniowe. Państwowy wojewódzki inspektor sanitarny jest organem odpowiedzialnym za ocenę jakości wody i jej przydatności dla celów, o których mówi ocena ryzyka. Organy samorządu terytorialnego są odpowiedzialne za ład przestrzenny i sposób zagospodarowania terenu. Opinia właściwej izby rolniczej powinna być brana pod uwagę w przypadkach stanowienia aktów prawa miejscowego, które mogą objąć tereny rolne i wpływać w istotny sposób na produkcję rolną i na byt licznych rodzinnych gospodarstw rolnych.

PREZES
Lubelskiej Izby Rolniczej
Gustaw Jędrejek